

Sold: Idet jeg forøvrigt vil henholde mig til den ærede Ordfører, vil jeg tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger om de stillede Forslag. Hvad det under Nr. 1 stillede Vædringsforslag angaar, om hvilket der, saa vidt jeg veed, ikke er konfereret med den høitærede Justitsminister, da skal jeg slutte mig til den Tanke, som den ærede Ordfører udtalte, at det meget væsentlig vil bidrage til, at der ikke andet Steds lægges Loven Hindringer i Veien; thi jeg har erfaret, at praktiske Dommere have anset det for uheldigt, at Udvalget havde opgivet den Udvei, som fandtes i Landstingets Lovforslag. Jeg tror ikke, at man skal lægge Hindringer i Veien for en saadan Afgjørelse, men snarere lette den. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at man ligeledes ved Affattelsen har gjort Forslaget noget fortere end det af Landstinget vedtagne Forslag og derved ment at gøre det fuldt saa anvendeligt. Her har man indskrænket sig til at sige: „naar Sagen for hans Bedkommende slutes“, uden at give nogen bestemt Regel om, hvorledes dette sker. Man føler sig overbevist om, at denne Form vil byde sig af sig selv, og jeg maa være enig med den ærede Ordfører i, at Sagen rettest maa siges at være sluttet paa det Tidspunkt, da Overøvrighedens Resolution foreligger i Sagen. Endelig har man med Forsæt udeladt den Regel, at der skal bestilles en Sagsfører af Overøvrigheden til at varetage Statskassens Tare, idet man har ment, at i mange Tilfælde vilde Sagen udvikle sig saaledes, at dette vilde blive en unødigt Beføstning. Jeg sætter det Tilfælde, at en Mand har været arresteret i 8 Dage, og det viser sig, at der er stet ham Uret, idet det er en Anden, som er skyldig — det er Noget, som ikke kan undgaa, som indtræffer forholdsvis temmelig hyppig. Saa antager jeg, at det vil gaa saaledes, at Dommeren samtidig med, at han løslader Bedkommende siger: Det gjør mig ondt, at have maattet beholde Dem saa længe, og samtidig gjør ham opmærksom paa, at Loven hjemler ham et Krav paa Erstatning. Han vil da til Protokollen faae tilført, at han begjærer en saadan Erstatning af det og det Beløb. Naar Sagen saa sendes til Amtmandens Resolution, og det fremgaar af Alterne, at det er ganske klart, at den Mand maa anses for uskyldig, og det saa kun dreier sig om en 20, 30, 40 Kr. eller Sligt, saa forekommer det mig, at det maa staa i Amtets Magt at sørge for paa Statskassens Begne, at den ikke paahyldes hyderligere Omkostninger i denne Anledning, saafremt det ikke kan anses for nødvendigt. Det er derfor,

man har troet, at man ved at gjøre Bestemmelsen fortere, ved at holde den ganske i sin Almindelighed, snarere vil lette Sagens Behandling end ved det Modsatte. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 3 skal jeg gøre opmærksom paa, idet jeg iøvrigt henviser til, hvad jeg udtalte ved 2den Behandling, at der ved dette Stykkes Nr. 2 med Hensyn til Fremgangsmaaden er stet en Forandring i det Mindste fra, hvad jeg den Gang antog, var Mening. Jeg mente nemlig, at Henvisningen ved 2den Behandling til Lovforslagets § 3 var saaledes at forstaa, at Sagens Værnething ved Underretten i dette Tilfælde var der, hvor den sælbende Dom var affagt. Man har anset det for Hovedsagen at finde en Bestemmelse for Værnethinget, og man har derfor valgt det Sted, hvor Sagen har været anlagt. Det er den eneste Forandring med Hensyn til den Tankegang, man havde. Man mener, at naar Sagen anlægges ved Underretten, anlægges den i dette Tilfælde paa det Sted, hvor Straffesagen har været behandlet fra første Færd, ligesom man i det Tilfælde, hvor der er Tale om Erstatning for usforstyldt Varetægtsfængsel, anlægger den der, hvor Bedkommende har været fængslet, og jeg antager ikke, at der kan indvendes Noget derimod. Det fjerde Forslag med Hensyn til Titelen antager jeg, vil være saa udtømmende, at jeg ikke behøver at opholde mig videre derved. — Angaaende de af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) stillede Vædringsforslag er det jo en Selvfølge, at man, da det ærede Medlem ikke er til Stede, vil have en Forpligtelse til at udtale sig med en vis Varsomhed om disse Forslag, men da det ærede Medlem ikke har fundet Anledning til at tage dem tilbage, mener jeg dog, at de maa kunne være Gjenstand for en i alt Fald hensynsfuld Kritik, saa meget mere, som det jo kan være, at der er nogle Medlemmer af det ærede Thing, som vilde tro, at de burde følge det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds. Jeg mener derfor, at der maa være Anledning til at gøre opmærksom paa, at disse Forslag dog ikke ere i den Grad gennemsigtig klare, at de bør foretrækkes for de Forslag, der ere stillede af Udvalget. Jeg vil da altsaa gøre opmærksom paa, at dersom man vedtog det under Nr. 5 af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds stillede Forslag, vilde det jo være at føie til 1ste Stykke af § 5, saaledes som denne ser ud, efter at man har vedtaget Lovforslaget ved 2den Behandling, og man vilde da have